ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อบทบาท

ในการพัฒนาการเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอ

สันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน พระสมพงษ์ แซ่เหลี่ยว

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ คร.ปรารถนา ยศสุข

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อบทบาทในการ พัฒนาการเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ตึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ค่อบทบาทในการพัฒนาการเกษตร ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัด เชียงใหม่ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการคำเนินงานการพัฒนาการเกษตรขององค์การ บริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 115 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ คำเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 45 ปี สำเร็จ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพหลัก มีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 89,964 บาทต่อปี และมีรายได้จากอาชีพรอง เฉลี่ย 63,692 บาทต่อปี มีระยะเวลาในการดำรงดำแหน่ง สมาชิก อบต. จำนวน 4 ปี

ผู้ให้ข้อมูลมีบทบาทมากในการจัดทำแผนพัฒนาของ อบต. 5 ปี และยังมีบทบาท ในระดับมากในการจัดทำแผนพัฒนา อบต.อันมีลักษณะเป็นแนวทางและรายการประสานแผนงาน และโครงการของจังหวัด อำเภอ ตำบลและการคำเนินงานของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อพัฒนา เสรษฐกิจและสังคมและแก้ไขปัญหาของประชาชนท้องถิ่น รวมถึงสมาชิก อบค. ยังมีบทบาทใน การวิเคราะห์ให้เห็นถึงปัญหาของ อบต.ในระดับมาก ผลการวิจัยยังพบว่าสมาชิก อบต. ยังมีบทบาทในระดับมากในการทาแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาและการนำไปทาปัญหาที่จัดลำดับ

ความสำคัญเร่งค่วนมากำหนดเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาตามลำคับความสำคัญเร่งค่วน และยังมี บทบาทมากในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหามากำหนดการพัฒนาเพื่อการแก้ไขปัญหาของ อบต. โดยกำหนดเป็นงาน โครงการและกิจกรรมในพัฒนาขึ้นให้สัมพันธ์กับงบประมาณที่มีอยู่ ผู้ให้ ข้อมูลได้รับความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองจากการฝึกอบรม ประเด็นที่ได้รับการ ฝึกอบรมมากที่สุดได้แก่ บทบาทและหน้าที่ของ อบต. และกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับค้านประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการเกษตรนั้นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการเกษตร โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ที่มีบทบาทมากในการ ถ่ายทอดความรู้ดังกล่าว

การศึกษาพบว่าปัญหาและข้อเสนอแนะในการคำเนินงานการพัฒนาการเกษตร ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในค้านการพัฒนาการผลิต ได้แก่ ผลผลิตไม่เป็นไปตามความ ด้องการของตลาด ทั้งนี้อบต. ควรจัดให้มีตลาคกลางและราคากลางของพืชผลในแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางให้แก่ เกษตรกร และอบต. ควรสนับสนุนค้านการผลิตโดยการขอความร่วมมือหน่วยงานของรัฐเข้ามา ส่งเสริมค้านเทคโนโลนีการผลิตและให้ค้านการแปรรูปผลผลิต

ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาสถาบันกลุ่มเกษตรกร พบว่า ไม่มีการ รามกลุ่มและการชาดอำนาจต่อรอง ดังนั้น อบต. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมกลุ่มและให้การ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองของกลุ่ม สำหรับปัญหาสมาชิกกลุ่มชาด ความจริงใจและเห็นแก่ตัวโดยมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อบต. ควรเร่งให้มีกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกลุ่มมากขึ้นและควรหาทางสร้างผู้นำที่ดี เพื่อให้ผู้นำเป็นแบบอย่างและกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มสร้างจิตสำนึกของการมีส่วนร่วม

Title Attitudes of TAO Members Toward Roles of TAO on

Agricultural Development, Sansai District, Chiang Mai

Province

Author Phra Somphong Sae-liew

Degree of Master of Science in Agricultural Extension

Advisory Committee Chairperson Dr. Pradtana Yossuck

ABSTRACT

This particular research was conducted with to find out 1) personal and socioeconomic characteristics of members of Tambon Administrative Organization (TAO) in Sansai
district, Chiang Mai province; 2) their toward TAO's agricultural development roles; and 3) their
problems and recommendations concerning the implementation of agricultural development.
samples were 115 TAO members in Sansai district, Chiang Mai province. The data was gathered
through interview schedules and analysis by using percentages, means and standard deviation.

The results revealed that almose all respondents were males with an average age of 45 years, had completed a primary school, were mainly hired for labor, and earned an average annual income of 89,964 Baht. They also earned an average of 63,692 Baht from secondary jobs. They had a four-year membership term in TAO.

The respondents were found to play a significant role in formulating a five-year development plan of TAO and likewise, had a role in creating a TAO development plan that served as guidelines and coordination of plans and projects of the province, district and tambon including local people's practices to develop their socio-economic status and to solve their problems in cooperation with TAO members. Further results showed that TAO members also had a significant role in identifying development guidelines and solutions to problems that were ranked and prioritized according to urgency. These solutions were found to consist of development tasks, projects and activities in relation to the existing supporting budget. The respondents received knowledge related to their own roles and duties as learned from the training they had participated. The training issues included the roles and duties of TAO members and the

rules by which the organization governed the locality. On training experience about agricultural know-how, the results indicated that the majority of the respondents had undergone training in agricultural knowledge provided by government officials.

The respondent's problem concerning production development was compatible with market demands. They recommended that TAO set up a central market and determine pricing for crops in each locality, set up cooperatives to create farmers' bargaining power with middlemen, and support production by cooperating with government agencies to assist in production and processing. The problem concerning farmer group was found that grouping process and bargaining power were lacking. Thus the TAO should provide training in grouping as well as support grouping to create bargaining power. Another problem was selfishness and insincerity of TAO members. TAO should create activities to allow more participation by group members as well as good leaders to serve as models and motivate—others to have greater participation.